

รางวัลสำหรับงานจัดรองเท้า

อาตมามีเรื่องหนึ่งที่มีกัได๋ยีนได้ฟังอยู่เสมอคือ คนมาวัดมักพูดว่า อยากช่วยงานวัดแต่ไม่รู้จะทำอะไร ทำให้นึกถึงคราวที่อาตมาเพิ่งไปฝึกสมาธิที่บ้านธรรมประสิทธิ์กับคุณยายใหม่ๆ ที่นั่นใครๆ เขาก็มีงานบุญที่ตนถนัดทำ บางคนทำอาหาร บางคนจัดดอกไม้ ดูเขามีฝีมือกันคนละอย่างสองอย่าง แต่อาตมาทำอย่างเขาไม่เป็นเลย จะอยู่เฉยๆ ก็ดูจะเป็นคนรกโลก ครั้นเข้าไปช่วยก็รู้สึกว่ไปเกะกะเขาเปล่าๆ มองหางานชนิดที่ยังไม่มีใครทำและอาตมาพอทำได้อยู่ตั้งนาน

ในที่สุดพอถึงวันอาทิตย์ต้นเดือนแรกก็ไปอยู่บ้านธรรมประสิทธิ์
อาตมาก็ตัดสินใจเลือกทำงานจัดรองเท้า ที่ถูกวางทิ้งไว้เกะกะ
หน้าบันไดเป็นร้อยๆ คู่

แต่เจ้าประคุณเอ๋ย...เจ้าความมานะถือตัวนี้มันร้าย กว่า
จะหยิบรองเท้าคู่แรกได้ใจมันค้านน่าดู มันว่า

“นายเผด็จ นายเป็นนักเรียนนอก เป็นนิสิตมหาวิทยาลัย
นะ งานจัดรองเท้านี้มันงานคนใช้ รู้จักรักศักดิ์ศรีมั่งซิ”

คิดหึกมานะอยู่หลายนาทีเดียว

“เอาน่าบุญเตี๊ตๆ นี่ต้องนายเผด็จทำ” แล้วก็ลงมือทันที

พอหยิบคู่แรกได้ คู่ต่อๆ ไปก็สบาย เรียงเพลिनไปเลย
แต่ความรู้สึกถือตัวมันก็หมดยากเอากการ ต้องแอบทำไม่ให้
ใครเห็น คือรอให้เขาขึ้นไปนั่งหลับตาทำสมาธิกันหมดแล้ว
จึงเริ่มงานบุญเตี๊ตที่หมายตาเอาไว้ เหลียวหน้าเหลียวหลัง
พอไม่เห็นใครก็ย่องเข้าไปจัดรองเท้าทันที เสร็จแล้วจึงตาม
ขึ้นไปนั่งสมาธิกับคนอื่นๆ ซึ่งอยู่ชั้นบนของบ้านสองชั้น

พอเลิกนั่งสมาธิ ทุกคนลงมาเห็นรองเท้าวางเป็น
ระเบียบเรียบร้อย ก็ชมเปาะว่าใครนะมาทำให้อาตมาก็เฉยเสีย
แต่หัวใจพองคับอกเมื่อได้ยินคำชม ทำอย่างนี้หลายครั้งเข้า
คุณยายคงรู้ วันหนึ่งคุณยายบอกว่า

“คุณเตี๊จ ขึ้นมานั่งสมาธิใกล้ๆ ยายเถอะ มาช่วยยาย
สอนสมาธิดีกว่า งานพวกนั้นเตี๊จๆ คงทำกันเป็นแล้ว”

นับตั้งแต่นั้นมา คุณยายก็มอบหมายงานให้ช่วยสอน
สมาธิบ้าง รับแขกแทนคุณยายบ้าง เคยเลียบเคียงถามคุณ
ไชยบูลย์ว่า ทำไมคุณยายถึงเลือกอาตมามาเป็นผู้ช่วยสอน
ก็ได้รับคำตอบว่า

“คุณยายชมว่า พี่เต๋จเป็นคนไม่มีมานะถือตัว รู้จักสร้าง
งานแล้วยังเป็นคนมีกตัญญู ยายว่าอะไรไม่เคยโกรธ ท่านว่า
พี่เต๋จไม่มีนิสัยคดในช่องอในกระดูก เป็นครูคนได้”

อาตมาไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า งานจัดรองเท้าจะเป็น
งานชิ้นโบว์แดงที่ส่งผลให้อาตมาเลื่อนตำแหน่งรวดเร็วอย่างนี้
และยังพลอยได้ความชำนาญในการดูนิสัยคนจากรองเท้าอีก
ด้วย เช่นคนเจ้าโทสะจะเดินลงส้น จนส้นรองเท้าพังยับเยิน
ไปก่อนส่วนอื่น แต่เหนือสิ่งอื่นใดที่ได้คือ ได้ความภูมิใจในตัว
เองว่าไม่ใช่คนถือตัวจัด